

Una mica més sobre la Igualtat...

LOURDES CIURÓ

(Regidora de Convergència i Unió)

En una societat exigent, plural, molt competitiva i sovint poc tendent a valorar l'esforç personal, encara tenim un gran repte sobre la taula que no es vol afrontar amb valentia. Un escull que no es venç a cops de boniques soflames per part d'aquells que tenen tendència a patrimonialitzar –i sovint d'una forma excoient- qualsevol discurs que soni progressista.

Em refereixo a la qüestió de les polítiques d'igualtat, ja sigui per qüestions d'origen, sexe, religió, orientació sexual o d'edat. La persona, en tant que subjecte, té dret a rebre polítiques efectives que facin de la igualtat una realitat i el deure de col·laborar amb la comunitat on viu o que l'acull.

D'entre totes les polítiques d'igualtat, les destinades a la igualtat home-dona han de merèixer una especial atenció, ja que per la seva incidència han d'esdevenir eixos vertebradors de convivència, d'integració social i revertir en un progrés econòmic col·lectiu. No aconseguir-ho, entre d'altres greuges, porta a un malbaratament elevat de capital humà format, que no

ens podem permetre ni socialment ni econòmicament.

Avui el 20% de les dones amb estudis superiors deixen d'exercir professionalment a partir dels 40 anys per problemes de conciliació i atenció als dependents. Segons la UE, si d'aquí a 40 anys l'ocupació femenina (i masculina) no és plena, les actuals prestacions socials de l'estat del benestar perillan.

Així doncs, no parlem d'una qüestió menor pel nostre futur col·lectiu.

A CiU estem convençuts que calen polítiques d'igualtat donant-hi el seu concepte més ampli. Cal que els poders públics, en l'exercici de la seva responsabilitat, no les frivoltzin ni es conformin a promoció de la reivindicació igualitària, per davant de la callada però molt més efectiva tasca d'abordar reformes estructurals que proporcionin a les dones un major espai de desenvolupament personal i d'integració laboral.

tim que podria tenir una millor destinació i més efectiva per assolir un objectiu final, que sovint s'oblida per primar una mal entesa rendibilitat populista. Fa massa anys que es fan diades commemoratives i els avenços socials continuen sense evidenciar-se.

Cal avançar en la legislació que iguali homes i dones abordant la conciliació, per fer que el triangle família, feina i societat funcioni per resoldre alguns problemes com ara la baixada de la natalitat, els fracassos escolars i la sostenibilitat de l'estat del benestar.

Cal combatre la desigualtat laboral i salarial entre homes i dones i que el nivell de la coresponsabilitat en la dedicació a les tasques domèstiques i en l'educació dels fills augmenti en el si de les nostres famílies.

Calen més llars d'infants, però no cal tant la seva construcció, com l'optimització dels fons públics que permetin aprofitar les places ja creades gràcies a la iniciativa privada, concertant

els serveis que presten, per assolir una xarxa pública competitiva que vertebrï la primera educació arreu del país, sense el sobrecost que suposa fiar-ho tot al sosteniment amb recursos públics.

Cal un desenvolupament de la Llei de la Dependència que permeti que els cuidadors familiars siguin l'excepció i no la regla general. Amb el desenvolupament actual es condemna, la majoria de vegades, la dona a deixar la feina per passar a ser cuidadora principal dels dependents familiars. Primant l'ajut per a la contractació de personal especialitzat, es crea ocupació i es permet la permanència de la dona al món laboral assegurant pensions futures.

En definitiva, una racionalització dels recursos destinats a propaganda i reconduir-los a reformes estructurals constitueix l'estalvi de diners públics que des de CiU defensem. Algunes diuen que pensar així és alinear-se amb el Partit Popular, i qui ho diu sembla desconèixer que qui és còmplice ple rere ple, del Partit Popular, és el Partit Socialista encapçalat per l'alcalde Bustos ■

DS

«Cal un estalvi dels recursos municipals per destinar-los a polítiques d'igualtat.»

Quan des de CiU reivindicuem un Pla Municipal d'Austeritat ho fem per què estem convençuts que cal un estalvi dels recursos municipals per destinar-los a polítiques d'igualtat. No podem malbaratar ni un cèn-